

Arrest

nr. 93 847 van 18 december 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE KAMERVOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 16 juni 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 mei 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 november 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 december 2012.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat A. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 8 september 2011 en heeft zich vluchteling verklaard op 9 september 2011.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 18 oktober 2011 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 3 februari 2012.

1.3. Op 22 mei 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 23 mei 2012 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Irakees staatsburger te zijn van Arabische origine en afkomstig te zijn van Bagdad, meer bepaald van de wijk Al Khademiye.

U woont sinds 1990 in Baba Al Sordji, alwaar uw vader hertrouwd was nadat uw moeder overleed. U baatte een wisselagentschap uit. Eind juni 2011 veranderde u uw winkelnaam en wijzigde u de ophangborden voor de winkel omdat u uw werkzaamheden wou uitbreiden. Zodoende werd u de concurrent van een andere handelaar, H.(...) genaamd. Op 6/08/2011 nam u de bus naar huis maar bij het overstappen werd u verplicht om in een auto te stappen, waarna u werd geblinddoekt en geboeid. De dag erna zou uw vader zijn gecontacteerd voor losgeld. Na onderhandelingen betaalde uw vader op 8/08/2011 het bedrag van 30.000 dollar, waarna u echter niet werd vrijgelaten. Hierop verloor uw vader zijn geduld en ging tegen het advies van de ontvoerders in klacht indienen bij het politiebureau Bab Al Sordji. Hierna werd u, na vier dagen opsluiting, op woensdag vrijgelaten. U vertrok onmiddellijk naar huis en verbleef er een viertal dagen. U ging de volgende dag uw winkel open doen maar kreeg er toen bezoek van enkele medewerkers van uw concurrent H.(...). Deze dreigden ermee voor u een groter probleem te maken indien u doorging met uw werkzaamheden. Hierna sloot u de winkel en ging u naar de politie om klacht neer te leggen. Op 15/08/2011 werd u opgebeld door H.(...) en bedreigd met de dood indien u uw winkel opnieuw zou open doen. U verbleef van 15/08/2011 tot 29/08/2011 in de wijk Al Hurriye bij uw oom. Hierna werd u bang en u vernam later dat er een arrestatiebevel tegen u werd uitgevaardigd, vermoedelijk via tussenkomst van familieleden van H.(...) die actief zijn voor Majilis Al Ala. Op 16/08/2011 ontving uw vader thuis het arrestatiebevel tegen u. U verklaart Irak te hebben verlaten op 30/08/2011. Een politiepatrouille met een officieel huiszoekingsbevel is hierna driemaal langs gekomen bij uw vader op zoek naar u.

U legt ter ondersteuning van uw asielaanvraag volgende documenten voor: een Iraakse identiteitskaart, een nationaliteitsbewijs, rijbewijs, militair boekje, woonstkaart van vader, kaart Rode Maan vrijwilliger, een overlijdensakte van uw moeder, een voedselrantsoenkaart van de familie, alsook van uzelf en uw broer, een kopie van uw Iraakse paspoort, twee foto's van uw werk, een machtiging voor uw werk, twee diploma's, attesten van uw wisselkantoor, attesten van uw autohandel, een huurcontract van uw wisselkantoor, vier machtigingen en verkoopcontracten van uw autohandel, een arrestatiebevel, een klacht van uw vader bij het politiekantoor, een onderzoeksverslag van het politiekantoor Al Khademiye en een klacht van uzelf bij het politiekantoor Al Khademiye.

B. Motivering

Na een grondige analyse van uw asielaanvraag door het CGVS dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor een persoonsgerichte en systematische vervolging in de zin van de vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming en dit omwille van de hiernavolgende redenen.

Zo dient te worden opgemerkt dat u er niet in slaagt uw persoonlijke vervolgingsvrees voldoende aannemelijk te maken en dit om volgende redenen.

Ten eerste dient te worden opgemerkt dat u opmerkelijke verklaringen aflegt omtrent de voorgelegde gerechtelijke en politionele documenten. Zo legt u tijdens het gehoor op het CGVS (Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen) twee klachtbrieven neer bij de politie van uzelf en uw vader, respectievelijk daterend van 11/08/2011 en 09/08/2011, een onderzoeksverslag van het politiekantoor Al Khademiye daterend van 11/08/2011 en een arrestatiebevel van de onderzoekrechtbank van Al Khademiye daterend van 16/08/2011. Uw vader zou al deze documenten verkregen hebben bij het politiekantoor van Khademiye en Bab Al Sharqi op 28/09/2011 en erna al deze documenten hebben gelegaliseerd. Hij zou het arrestatiebevel thuis hebben ontvangen van de politie op 16/08/2011. Hierna zou hij deze documenten naar België hebben opgestuurd via DHL. U verklaart deze documenten ongeveer anderhalve maand voor het gehoor te hebben ontvangen in het opvangcentrum. Zeer opmerkelijk is dat u deze enveloppe tot op het moment van het gehoor nooit heeft geopend: pas tijdens het gehoor opent u de enveloppe en neemt u kennis van de inhoud ervan (gehoorverslag CGVS p.2). Deze handelswijze is heel opmerkelijk te noemen gezien het belang van deze documenten voor uw actuele vervolgingsvrees. U verklaart te weten welke documenten uw vader had opgestuurd en dus niet de nood te hebben gehad om ze al te bekijken (gehoorverslag CGVS p.2). Echter, gezien deze documenten originele gerechtelijke en politionele documenten betreffen die uw actuele vrees ondersteunen, getuigt het niet bekijken van deze documenten gedurende anderhalve maand van een gebrek aan interesse van uwentwege. Hierdoor kan ernstig getwijfeld worden aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen en de authenticiteit van de voorgelegde documenten.

Ook wat betreft de inhoud van de voorgelegde documenten blijft u uiterst vaag. Zo blijkt u van het arrestatiebevel slechts te kunnen zeggen dat het afkomstig is van een rechter, dat er vermoedelijk uw naam in staat en ook de naam van de aanklager H.(...) M.(...) H.(...). In dit verband is het opmerkelijk dat, gevraagd of uw naam vermeld staat in het arrestatiebevel, u dient te antwoorden met: "Ik denk het wel. (...) Misschien is het arrestatiebevel tegen mij en misschien staat mijn naam erin, ik denk het" (gehoorverslag CGVS p.2-3). Dat u van zulke zaken slechts dermate beperkt op de hoogte bent, mag zeer ernstig verbazen, net als uw stelling dat u het stuk niet helemaal heeft gelezen. Al deze vage verklaringen doen ten eerste twijfelen aan uw algemene geloofwaardigheid. Uw duidelijke gebrek aan interesse voor de inhoud van dit document, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolgingsvrees.

Verder legt u ook de klachtbrieven voor van uzelf en uw vader en een onderzoeksverslag. U blijkt echter niet op de hoogte van de naam van de ondertekenende onderzoeksrechter (gehoorverslag CGVS p.4). Van de verdere inhoud van het document blijkt u evenmin op de hoogte, hetgeen verder doet twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw beweerde asielmotieven. U verklaart hierbij het document in Irak niet te hebben gezien, en na ontvangst hier in België, ongeveer anderhalve maand geleden, evenmin het document te hebben gelezen. Gezien het een van de vier voorgelegde documenten betreft die uw beweerde vervolgingsvrees aantonen, doet uw gebrek aan interesse voor dit document verder twijfelen aan uw algehele geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Verder verklaart u eveneens dat na uw vertrek de politie een drietal keer bij uw vader kwam, telkens met een huiszoekingsbevel. Echter, hierbij is het opmerkelijk dat u niet op de hoogte blijkt van het feit of uw vader hiervan al dan niet een afschrift bezit, en verder weet u evenmin of op dit huiszoekingsbevel een reden stond vermeld voor de huiszoeking (gehoorverslag CGVS p.11). Uw onwetendheid hieromtrent versterkt verder de ongeloofwaardigheid van uw beweerde asielmotieven.

Verder verklaart u dat u problemen kreeg met H.(...) omdat u als nieuw transactiekantoor concurrentie betekende voor hem. Hierbij verklaart u dat deze H.(...) sterke banden heeft via enkele familieleden met de partij "Majilis Al Ala" (Hoge Raad). Als u hierbij gevraagd wordt naar meer details over de activiteiten van de Majilis Al Ala, verklaart u niets te weten van politiek, en enkel op de hoogte te zijn van het feit dat deze H.(...) familieconnecties heeft met deze partij (gehoorverslag CGVS p.10). Het kan echter aangenomen worden dat u, indien u het land verlaat omwille van de sterke positie van uw belager, enige interesse zou hebben in de achtergrond van deze persoon, in casu zijn relatie met de door u genoemde beweging. Dat u over deze beweging in het geheel niets weet, mag ernstig verbazen indien u werkelijk problemen zou vrezen met iemand waarvan u aanhaalt dat hij u zeer ernstig kan viseren wegens zijn link met deze beweging. Als u verder in het interview naar nog meer details over deze connecties wordt gevraagd, antwoordt u dat de Majilis Al Ala mensen heeft in verschillende overheidsinstanties, zoals politie en gemeenteraad. Als u verder nog meer specifiek wordt gevraagd naar de links tussen deze partij en de politie, blijkt dat u concreet geen weet heeft van politieleiden die banden onderhouden met Majilis Al Ala (gehoorverslag CGVS p.10). Verder blijkt u wel een vertegenwoordiger van deze partij te kunnen opnoemen als imam van een moskee, een parlamentslid en een partijverantwoordelijke als familielid van H.(...). Als u dan verder meer details worden gevraagd omtrent het al dan niet verkozen zijn van deze personen en welke overheidsfunctie deze personen momenteel juist vervullen, blijkt u hiervan niet op de hoogte (gehoorverslag CGVS p.9). Uw weinig concrete verklaringen omtrent de positie van deze personen van de Majilis Al Ala, doet verder twijfelen aan de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Zeker gezien de link van H.(...) met de Majilis Al Ala een cruciaal element is in uw beweerde vervolgingsvrees, kunnen hieromtrent van u meer concrete verklaringen worden verwacht.

Ook verklaart u dat u niet bij uw oom kon blijven logeren, gezien de personen die u zoeken u misschien zouden vinden: deze groepering heeft immers kantoren in de wijken Khademiye, Karrada en Hurriye (gehoorverslag CGVS p.10). Echter, deze verklaringen zijn eveneens enkel gebaseerd op een vermoeden en bijgevolg brengt u geen concrete aanwijzingen aan waaruit blijkt dat u ook tijdens uw verblijf bij uw oom een voldoende aannemelijke vrees heeft.

Verder verklaart u dat na uw vertrek de politie u drie maal komen zoeken is thuis, telkens met een huiszoekingsbevel, en dit in september, december en januari. Echter, hierbij slaagt u er niet in deze politiebezoeken preciezer in de tijd te situeren en evenmin slaagt u erin een van deze huiszoekingsbevelen of een afschrift ervan voor te leggen aan de Belgische asielinstanties (gehoorverslag CGVS p.5). U verklaart dat u vermoedt dat ze hierna nog het huis in de gaten houden maar u bent daar niet zeker van (gehoorverslag CGVS p.5). Deze vage verklaringen omtrent de aanwijzingen voor uw actuele vervolgingsvrees doen verder twijfelen aan de algehele geloofwaardigheid van uw asielmotieven.

Verder dient te worden opgemerkt dat u verklaart te worden bedreigd door H.(...) omdat u uw zaak opnieuw opende als transactiekantoor en daardoor een concurrent vormt voor de zaak van H.(...). Zelfs als u na de ontvoering terug naar uw winkel gaat, blijkt dat u werd aangemaand door werknemers

van H.(...) om uw winkel onmiddellijk te sluiten, hetgeen u ook deed. Hierna heropende u uw zaak niet meer. U heeft geen geloofwaardige aanwijzingen dat zij u nadien nog zouden viseren. U verklaart dat ze u toch blijven zoeken hetgeen zou blijken uit de politiebezoeken na uw vertrek. Echter, bovenstaande opmerkingen doen ten zeerste twijfelen aan de geloofwaardigheid van de problemen die u met H.(...) zou hebben gekend na de sluiting van uw zaak. U verklaart zelf dat de vroegere reden van uw vrees momenteel onbestaand is gezien uw winkel gesloten is (gehoorverslag CGVS p.11). Verder blijkt u niet op de hoogte van de formele reden van de verschillende huiszoeken (gehoorverslag CGVS p.11).

Tenslotte dient te worden opgemerkt dat de overige voorgelegde documenten, namelijk een Irakese identiteitskaart, een nationaliteitsbewijs, een rijbewijs, een militair boekje, een woonstkaart van vader, een kaart Rode Maan vrijwilliger, een overlijdensakte van uw moeder, een voedselrantsoenkaart van de familie, een kopie van de identiteitskaart en nationaliteitsbewijs van uw vader en een kopie van uw Irakese Paspoort, de aard van bovenstaande motivering niet kunnen ombuigen. Zo betreffen deze documenten uw identiteit, verblijfplaats en toestand van uw familieleden, hetgeen hierboven niet werd in twijfel getrokken.

Verder legt u twee foto's voor van uw werk, een machtiging voor uw werk, twee diploma's, een taalattest Engelse taal, attesten van uw wisselkantoor, attesten van uw autohandel, een huurcontract van uw wisselkantoor, vier machtigingen en verkoopcontracten van uw autohandel en een DHL enveloppe. Deze documenten betreffen uw werk en studies en vermogen geenszins de bovenstaande motivering te wijzigen, gezien deze elementen evenmin worden in twijfel getrokken.

Naast de beoordeling van uw asielaanvraag in het licht van de criteria van de Vluchtelingenconventie, dient te worden onderzocht of u een risico in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet loopt en u op die basis in aanmerking komt voor de subsidiaire beschermingsstatus. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Bagdad in Centraal-Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in Bagdad te worden beoordeeld.

De veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad wordt continu opgevolgd. Uit grondige en uitgebreide research en op basis van een analyse van de beschikbare en geraadpleegde bronnen en literatuur door CEDOCA blijkt enerzijds dat de veiligheidssituatie de voorbije jaren merkkelijk verbeterd is en anderzijds dat het voorkomend geweld in regel eerder gericht wordt tegen bepaalde groepen. Bij zware bomaanslagen werden vooral de Amerikaanse (tot einde 2011) en de Iraakse veiligheidstroepen en overheid gevisereerd. Ook de sjiitische pelgrims en religieuze minderheden werden slachtoffer van doelgerichte aanslagen. Het doelgericht geweld tegen bepaalde individuen richtte zich op hogere profielen nl. politieke leiders, overheidsambtenaren van hoge rang, rechters en leiders van de Iraakse veiligheidsdiensten (zie bijgevoegde SRB "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak- Bagdad dd. 5 januari 2012).

De algemene veiligheidssituatie in Irak is verbeterd en de daling van het aantal burger slachtoffers, een trend die zich vooral heel duidelijk vanaf mei 2008 aftekende, bleef doorgaan in 2009 en in 2010. In 2011 stagneerde de situatie.

De laatste Amerikaanse troepen hebben op 18 december 2011 het Iraaks grondgebied verlaten. Sinds het vertrek van deze Amerikaanse troepen werden oa. in Bagdad enkele zware aanslagen gepleegd. Deze aanslagen volgen in regel hetzelfde patroon als voorheen en zijn in regel ook eerder gericht van aard. Bij uitzondering werden enkele recente aanslagen ook willekeurig op burgers gepleegd doch dit doet geenszins afbreuk aan de actuele vaststelling dat het geweld in regel gericht wordt tegen bepaalde specifieke groepen en individuen. Actueel zijn er dan ook geen redenen om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad subsidiaire bescherming toe te kennen.

Hoewel de veiligheidssituatie in Centraal-Irak en meer bepaald in Bagdad nog steeds problematisch is, is er actueel geen sprake meer van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak en meer bepaald in Bagdad dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid in Bagdad aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld in artikel 48/4, §2,c) van de vreemdelingenwet.

Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit is geen situatie van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen oa. leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiitische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt echter actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt.

Uit een analyse van het asielbeleid van andere Europese landen (Duitsland, het Verenigd Koninkrijk, Zweden, Denemarken, Nederland) blijkt overigens dat ze actueel geen beschermingsstatus

meer toekennen op basis van de algemene veiligheidssituatie in Irak en dat ze de asielaanvragen op individuele basis beoordelen.

U bracht zelf geen elementen aan die een ander licht werpen op bovenvermelde evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Bagdad, vanwaar u verklaart afkomstig te zijn.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hoger vermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers uit Bagdad aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel – aangaande de weigering van de hoedanigheid als vluchteling –, afgeleid uit de schending van de materiële motiveringsplicht en artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, onderneemt verzoeker na een theoretische uiteenzetting over de materiële motiveringsplicht en het begrip vluchteling een summierere poging om de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen.

2.2. In een tweede middel – aangaande de weigering van het subsidiair beschermingsstatuut –, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet), stelt verzoeker van oordeel te zijn dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Hij is afkomstig uit Centraal-Irak, waar het gewapend geweld nog veel burgerslachtoffers maakt. Gelet op de algemene gekende onrustige situatie en gelet op de bedreigingen die hij kreeg, meent verzoeker aanspraak te kunnen maken op het statuut van subsidiaire bescherming in afwachting tot men met zekerheid kan zeggen dat de situatie in Centraal-Irak dermate verbeterd is dat hij in geval van terugkeer geen enkel risico meer loopt voor zijn leven.

Er worden geen nieuwe documenten aan het verzoekschrift gevoegd.

2.3. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met een aantal motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat hij in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om deze motieven ook maar enigszins te verklaren of te weerleggen met concrete elementen en pertinente gegevens. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te stellen, waar hij echter in gebreke blijft. Immers, in wezen komt verzoeker niet verder dan het herhalen van zijn eerder afgelegde verklaringen, het uiten van blote beweringen en het tegenspreken en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waarmee hij echter deze bevindingen niet weerlegt, noch ontkracht en zijn beweerde vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt.

Zo oordeelt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht dat het gegeven dat verzoeker de enveloppe met de originele gerechtelijke en politieke documenten die zijn actuele vrees ondersteunen, hem via DHL opgestuurd door zijn vader, gedurende de anderhalve maand voorafgaand aan het gehoor nooit heeft geopend en hij de documenten in kwestie dus niet heeft bekeken, getuigt van een gebrek aan interesse van zijnerzijde. Verzoeker bevestigt in voorliggend verzoekschrift dat hij de enveloppe pas heeft geopend op het Commissariaat-generaal ter gelegenheid van zijn gehoor, doch stelt dat dit geenszins getuigt van desinteresse maar dat hij op deze manier wilde aantonen dat de documenten die zijn vader hem had opgestuurd wel degelijk afkomstig waren van Irak. Dergelijke uitleg overtuigt geenszins. De Raad benadrukt te dezen dat het niet ernstig is om documenten voor te leggen ter adstructie van de ingeroepen asielmotieven terwijl men geen nuttige informatie kan verstrekken over de inhoud van de documenten in kwestie. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelt dienaangaande correct vast als volgt: *"Zo blijkt u van het arrestatiebevel slechts te kunnen zeggen dat het afkomstig is van een rechter, dat er vermoedelijk uw naam in staat en ook de naam van de aanklager H.(...) M.(...) H.(...). In dit verband is het opmerkelijk dat, gevraagd of uw naam vermeld staat in het arrestatiebevel, u dient te antwoorden*

met: "Ik denk het wel. (...) Misschien is het arrestatiebevel tegen mij en misschien staat mijn naam erin, ik denk het" (gehoorverslag CGVS p.2-3). (...)

Verder legt u ook de klachtbrieven voor van uzelf en uw vader en een onderzoeksverslag. U blijkt echter niet op de hoogte van de naam van de ondertekenende onderzoeksrechter (gehoorverslag CGVS p.4). Van de verdere inhoud van het document blijkt u evenmin op de hoogte, (...).", vaststellingen welke in voorliggend verzoekschrift overigens niet worden betwist. Aangezien verzoeker weinig of geen informatie kon verschaffen omtrent de inhoud van de documenten waarmee hij zijn voorgehouden vrees voor vervolging tracht te bewijzen, besluit de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op goede gronden dat ernstig kan getwijfeld worden aan de authenticiteit van de voorgelegde documenten en wordt de door verzoeker bijgebrachte stukken iedere bewijswaarde ontzegd. De Raad wijst er in dit verband nog op dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen, wat in casu niet het geval is zoals uitvoerig wordt toegelicht in de bestreden beslissing. Documenten hebben immers enkel een ondersteunde werking, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen.

Wat betreft de beweerde huiszoekingen beperkt verzoeker zich tot een loutere herhaling van een aantal eerdere verklaringen en de stelling dat het toch niet zo vreemd is dat hij tijdens de telefonische contacten met zijn vader niet heeft gevraagd of er een kopie van de huiszoekingsbevelen werd achtergelaten en of de reden van de huiszoeking vermeld stond op deze documenten, wat geen dienstig verweer is om de betreffende motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten. De motivering dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissing blijft derhalve onverminderd staande en wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

Ook betreffende de oorzaak van zijn vertrek uit Irak, met name de problemen met H. omwille van zijn transactiekantoor, komt verzoeker niet verder dan het herhalen van een aantal eerdere verklaringen, waarmee hij opnieuw niet vermag een ander licht te werpen op de vaststellingen dat (i) hij nagenoeg niets weet te vertellen over de partij "Majilis Al Ala", met welke groepering H. via enkele familieleden sterke banden zou hebben, (ii) zijn bewering dat hij niet bij zijn oom kon blijven logeren omdat de personen die hem zoeken hem ook daar misschien zouden vinden enkel gebaseerd is op een vermoeden en hij geen concrete aanwijzingen aanbrengt waaruit blijkt dat hij ook tijdens zijn verblijf bij zijn oom een voldoende aannemelijke vrees heeft en (iii) hij geen geloofwaardige aanwijzingen heeft dat hij na de sluiting van zijn winkel nog zou worden gevisieerd, temeer hij zelf verklaart dat de vroegere reden van zijn vrees momenteel onbestaand is aangezien zijn winkel gesloten is.

2.4. De Raad stelt vast dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing met betrekking tot de overige door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten niet betwist zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de voorgehouden vrees voor vervolging.

2.5. Zo verzoeker nog meent dat de beoordeling van zijn relaas door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen subjectief is, benadrukt de Raad dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zijn beslissing neemt op grond van de feitelijke elementen die hem worden aangereikt door de asielzoeker. Uiteraard houdt een dergelijke beslissing een beoordeling in van de waarde van de desgevallend aangebrachte bewijselementen, alsook van de verklaringen van de asielzoeker. Deze verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, plausibel en oprecht zijn. Deze verklaringen moeten coherent zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, september 1979, 196-205). De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, noch de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet bewijzen dat de door verzoeker aangehaalde feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027). Na lezing van het administratief dossier dient de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen vast te stellen dat verzoekers verklaringen over de hele lijn ongeloofwaardig zijn en zijn relaas als manifest verzonnen overkomt. De Raad benadrukt in dit verband dat de motivering van de bestreden beslissing als een geheel moet worden gelezen, waarbij niet wordt

vereist dat ieder afzonderlijk element ervan die beslissing in haar geheel moet dragen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing aangehaalde motieven die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hebben doen besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, worden deze motieven in voorliggend verzoekschrift niet op overtuigende wijze weerlegd of ontkracht zodat deze staande blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt. Wanneer zoals in casu geen geloof kan worden gehecht aan het naar voren gebracht asielrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2), van het Verdrag Genève en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.6. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. In de mate verzoeker zich voor zijn verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus beroept op dezelfde elementen die aan de grondslag liggen van zijn asielrelaas, herhaalt de Raad dat werd besloten tot de ongeloofwaardigheid van dit feitenrelaas. Bijgevolg kan verzoeker zich niet langer baseren op de elementen die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Immers, de commissaris-generaal voor de vluchtelingen oordeelt op basis van de objectieve informatie toegevoegd aan het administratief dossier (Subject Related Briefing (SRB) "Irak" "De actuele veiligheidssituatie in Centraal-Irak - BAGDAD" van 5 januari 2012), die gebaseerd is op een veelheid aan bronnen, dat er voor burgers uit Bagdad actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict zodat er actueel voor burgers uit Bagdad geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Hoewel de situatie in Irak in zijn algemeenheid en in de provincie/stad Bagdad in het bijzonder nog steeds als ernstig en zorgelijk moet worden omschreven, zoals ook blijkt uit hoger aangehaalde SRB, is de Raad van oordeel dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in Irak/Bagdad dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad blijkt dat er zware aanslagen worden gepleegd doch dit geen situatie is van "open combat". De veiligheidssituatie is reeds enkele jaren verbeterd en er is een afname van het geweld in de stad. Bagdad lijdt wel onder de aanslagen die in regel worden gericht tegen bepaalde risicogroepen o.a. het leger, politie, ambtenaren, christenen, sjiitische pelgrims en leden van de Sahwa. Er wordt actueel geen melding gemaakt van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten tussen opstandelingen enerzijds en de overheidstroepen anderzijds. Het geweld in Bagdad is niet aanhoudend en de impact ervan op het leven van de gewone Iraakse burger is eerder beperkt. Uit verzoekers verklaringen blijkt niet dat hij behoort tot een van de risicogroepen tegen welke in toenemende mate doelgericht geweld wordt gepleegd. De Raad is dan ook van oordeel dat de commissaris-generaal op een correcte wijze de toestand heeft beoordeeld en correct tot het besluit komt dat er actueel geen redenen zijn om enkel en alleen omwille van de algemene veiligheidssituatie in Bagdad subsidiaire bescherming toe te kennen. Met het louter betwisten van deze inschatting van de veiligheidssituatie in Bagdad en de stelling dat het gewapend geweld in Centraal-Irak nog veel burgerslachtoffers maakt brengt verzoeker geen concrete informatie bij waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet correct zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Daar verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de evaluatie van de veiligheidssituatie in de stad Bagdad gemaakt door de commissaris-generaal, wordt diens analyse door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt. Ter terechtzitting legt de verwerende partij een update neer van de veiligheidssituatie in Irak (Bagdad), gedagtekend 16 juli 2012, en wordt daarbij toegelicht dat er geen wijzigingen zijn in de veiligheidstoestand en in de genomen conclusie.

In acht genomen wat voorafgaat, toont verzoeker niet aan dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.7. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien december tweeduizend en twaalf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS